

ΕΘΝΙΚΗ ΨΥΧΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

«Ὅπου ἄνδρες θεοὺς μὲν σέβοντο, τὰ δὲ
πολεμικὰ ἀσκοῖεν, πειθαρχεῖν δὲ μελετῶν,
πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μετὰ ἀλπίδων
ἀγαθῶν εἶναι; Ξενοφῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Γ. Ν. Χατζιδάκι**, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν
τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.
- Κ. Γ. Ζηδίου**, καθηγητοῦ, Μοῦσαι καὶ Χάριτες (τέλος).
- Ι. Σ. Φλετούρη**, Μπελλένειος σκοπευτικὴ σχολή.
- Δ. Α. Χατζηγιάννη**, Θεσσαλικαὶ παροιμίαι (συνέχεια).
- Α. Κ. Στοϊκοῦ**, Εἰς τοὺς ἐν Σέρραις ἀπαγχονισθέντας (ποίημα).
- Κ. Δ. Κτιστοπούλου**, Τὸ δράμα τῆς Κλονδίκης (διήγημα).
- Γ. Χ. Λάμπρου**, καθηγητοῦ, 10 ἀπριλίου 1826.
- Ε. Παπαναστασίου**, καθηγητοῦ, α'. Κερκυραϊκαὶ παροιμίαι.—β'. Παροιμίαι τοῦ
δήμου Αἰδηψίων (Εὑβοίας).
- Μ. Γ. Παπαδοπούλου**, Ἐθνικὰ ἀνέκδοτα.
Φιλολογία—Ἐπιστήμη—Τέχνη. Ἐθνικὴ μοῦσα, ᾄσματα Ἀνατολικῆς
Ρωμυλίας, ἀποφθέγματα, ἀνέκδοτα, ἀλληλογραφία, δηλώσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

πεζουντίων διάλεκτον, τὰ ἡπειρωτικά διηγεῖται ὑποβοσίσλη καὶ τοῦ Βασιλείου Δ' ἀποκαταφωρῶνται κεντρικῶν «ἡ 9η Ἰουλίου» ἄλλα. Τὴν γλῶσσαν τῆς κερκυραϊκῆς καὶ τῶν ἄλλων μαλλιαρῶν καὶ ἄλλων μόνον κοῦκλαι ὁμιλοῦσι καὶ ἄλλα τοιαῦτα πλαστὰ τεχνήματα.

Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐπιμελητὴς τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς τέχνης μέχρι Ἰουστινιανοῦ, κράτιστος δέ, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, τῶν περὶ τὴν βυζαντινὴν ταύτην τέχνην ἀσχολουμένων παρ' ἡμῖν, μανθάνομεν ὅτι συγγράφει τὴν συνέχειαν τοῦ ἔργου ἀπορρίπτων τὴν οἰγὴν. Χαίρομεν ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι «αἰσχροὶν οἰγῶν, βαρβάρους δ' ἔαν λέγειν».

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐπαινετὰς ἐποιήσαντο ἀνακοινώσεις ὁ κ. Ἀρβαντιόπουλος περὶ τῶν γραπτῶν ἐπιτυμβίων στηλῶν τῶν Παγαῶν καὶ ὁ κ. Σκιᾶς περὶ τῶν ἀασκαφῶν τοῦ Διπύλου καὶ τῶν Ἀμυκλῶν. Καὶ ὁ κ. Ἀδαμαντίου τελευταῖον ὠμίλησε περὶ Λαφνίου καὶ τῶν βυζαντινῶν μνημείων τοῦ Μυστρά καὶ Γερακίου ἐν Λακεδαίμονι.

Ἐγγινώσκομεν πόσον ὁ κ. Ἀδαμαντίου εἶναι περὶ τὴν τέχνην — καὶ τὴν βυζαντινὴν καὶ τὴν ἄλλην — ἰδιώτης ἐκ μοναδικῆς τιнос σχεδὸν διατριβῆς του, ἐν ᾗ τὸν ἐν Καλάμαις ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου εὗρεν ἰδρυθέντα ἐπὶ Βιλαρδοῦντου (!). Οὐδὲν λοιπὸν τὸ παράδοξον ὅτι τὴν ὑψηλὴν σαγματοειδῆ ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κωδωνοστασίου τῆς Παντινάσεως τοῦ Μυστρά ὑπέλαβε ῥυθμοῦ γραμμᾶς, καὶ παρέβαλε τοῦτο πρὸς τὰ ἐν Κύπρῳ ρυθμοῦ γοιθικοῦ ἀριστουργήματα (Melchior de Vogüé, les Eglises de la terre sainte).

Οὐδὲ ἐν δὲ εἴπῃ καινόν. Περὶ Λαφνίου ἔχουσι γράφῃ καὶ ὁ κ. Λαμπάκης ἀξιόλογον μελέτην (δύο ἐκδόσεις) καὶ ὁ κ. Millet θαυμάσιον διὰ τὸ μέγεθος, τὴν πολυτέλειαν καὶ μάλιστα τὴν ἀκραφνῇ ἐπιστήμην ἔργον. Περὶ Μυστρά δὲ ὁ αὐτός, ἀπαραιμῶν σοφίας περὶ ταῦτα, ὁ κ. Millet, ἐπὶ εἴῃ μετὰ πολυμελοῦς γαλλικῆς ἀποστολῆς ἀρχιτεκτόνων καὶ ζωγράφων ἐκεῖ, ἐν Μυστρᾷ, ἐνδιατρίψας, ἔχει συντέλεση μέγα ἐξαισίου ἐργασίας σύγγραμμα, (γνωρίζει δὲ βεβαίως

τοῦτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὁ κ. Ἀδαμαντίου) προσεχῶς βεβαίως ἐκδοθησόμενον. (*) Περὶ Γερακίου δὲ ὁ κ. Μύλλερ σοφώτατον ἔγραψεν ἄρθρον ἐν τῷ Ἑσπερίῳ Ταχυδρομῷ τοῦ Λονδίνου δημοσιευθὲν καὶ ἐν μεταφράσει ἐν τῷ τοῦ ἔτους τούτου (1908) Σπαρτιᾶτικῷ Ἑμερολόγιῳ.

Ἀμερικανικὴ Σχολή.

Τῇ 15 φεβρουαρίου ὁ μὲν κ. Χιλλ ἀνέγνω ἔκθεσιν περὶ μηχανήματος, χρησιμοποιοιμένου ὑφ' ἱερέων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Κορίνθῳ πρὸς παρασκευὴν θανμάτων, ὁ δὲ κ. Γοῦδ ὠμίλησε περὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἀναπαραστάσεων ἐν Κορίνθῳ.

Αὐστριακὴ ἀρχαιολογικὴ σχολή.

Τῇ 20 φεβρ. ἐγένοντο τὰ ἐγκαλνία τῆς αὐστρ. ἀρχαιολ. σχολῆς. Κατὰ τὴν τελετὴν ὠμίλησαν ὁ κ. Μάκκιω, πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας, ὁ κ. Καββαδίας, ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων καὶ τῆς ἀρχαιολ. ἐταιρείας, ὁ κ. Δαῖρπελδ, διευθυντὴς τῆς γεομάνικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς ἐξ ὀνόματος καὶ τῆς γαλλικῆς, ἀγγλικῆς καὶ ἀμερικανικῆς σχολῆς καὶ ὁ κ. Ἐμπερντάι, διευθυντὴς τῆς αὐστριακῆς ἀρχαιολ. σχολῆς.

Χριστιανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία.

Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς Χριστιανικῆς ἀρχ. ἐταιρείας, γενομένην τῇ 11 φεβρουαρίου, ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Γ. Λαμπάκης ἐποίησατο ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας, ἐκπληροῦσης ἐπιτυχῶς τὸν προορισμὸν αὐτῆς. Ἰδιαιτέραν προὔξερσεν ἐντύπωσιν ὁ πλοῦτος τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰσελθόντων εἰς τὸ μουσεῖον τῆς ἐταιρείας, ἐν οἷς καὶ πολλὰ σχεδιαγραφήματα τῶν ἀγιογραφικῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Χατζηγιαννοπούλου, κληροδοτήσαντος εἰς τὴν ἐταιρείαν τὴν συλλογὴν αὐτοῦ, ὡς γνωστόν.

Ποικίλα.

Ἐν Ἀγίῳ Γεωργίῳ, χωρὶς τῆς ἐπαρχίας Καρδίσης, ἀνευρέθη εἰς βάθος τριῶν μέτρων ἀρχαῖος μαρμάρινος τάφος, περικλειόμενος ὑπὸ τεσσάρων μεγάλων πλακῶν, οὐδεμίαν δὲ φέρον ἐπιγραφὴν.

Ὁ ἐν Ἰταλίᾳ συλλέκτης ἀρχαίων χειρογράφων κ. Φαζάρη, ἀνεῦρεν ἐσχάτως Βυζαντινὸν κώδικα τοῦ Ε' μ. Χ. αἰῶνος, θαυμασίως διατηρούμενον, ἀνήκοντα δὲ

(*) Ὁ Μυστράς εἶναι γνωστός ἐκ τοῦ Buchon (la Grèce Continentale et la Morée, ἐκ τοῦ Couchaud (Choix d'églises byzantines), ἐκ τοῦ κ. Ζησίου (Σύμμικτα 1892) καὶ ἐν Ἑβδόμαδι (1891), Ἀθηνᾶ (1891) καὶ Εἰκονογραφῇ (1906—1907), ἐκ τοῦ κ. Millet (Inscriptions byzantines de Mistra 1899) καὶ ἐξ ἄλλων.